Mùa Xuân bất tận trong ta

Tuyết Mai

Tôi đang ở vùng Hoa Thịnh Đốn, Thủ đô Hoa Kỳ. Ở đây Mùa Đông thật lạnh lẽo, nước mưa đông lạnh thành nước đá đóng mặt đường, cây trơ cành trụi lá, gió lạnh thấu xương. Sắp Tết mà không có nắng ấm, mai vàng, chim ca, bướm lượn như những ngày đầu Xuân ở quê nhà Việt Nam .

Dù ở xứ người không có không khí vui Xuân như ở quê nhà, đồng bào ở đây cũng đón Xuân, mừng Xuân trong kỷ niệm, một mùa Xuân được tạo ra trong tâm tưởng với ước mong Chúa Xuân sẽ mang lại cho chúng ta một niềm hy vọng mới tốt đẹp hơn, may mắn hơn, sáng sủa hơn trong năm mới. Những ngày đầu năm người ta hay gởi nhau những lời chúc tụng tốt đẹp nhất. Lời chúc đó xuất phát từ tâm từ, tâm bi, mong muốn mọi người được an vui, được hạnh phúc.

Tâm Xuân thì không lệ thuộc vào thời gian và không gian. Tâm Xuân không bắt đầu sau mùa Đông lạnh lẽo, cũng không chấm dứt sau ba tháng ấm áp. Khi tâm ta có an lạc, không lo âu, không sợ hãi thì dù trong hoàn cảnh nào, nơi chốn nào trong ta cũng có mùa Xuân.

Hãy thử tưởng tượng tâm ta như một miếng đất (tâm địa), trong mãnh vườn tâm đó nếu chúng ta chịu khó tưới tẩm, vun trồng hạt giống từ bi, hỷ xả thì cây từ bi, cây hỷ xả sẽ đâm chồi nẩy lộc, cành lá sum xuê, đơm hoa kết quả, sẽ ngăn cản ánh mặt trời chiếu rọi xuống đám cỏ hoang sân hận, đố kỵ, ganh ghét phía dưới gốc. Những đám cỏ hoang, gai gốc xấu x í này không có ánh sáng chiếu rọi, sẽ bị tàn lụn, chết dần. Từ đó tâm của chúng ta sẽ bừng nở rộ hoa vô ưu, xinh tươi, rực rỡ với muôn hồng nghìn tía đẹp như cảnh vườn Xuân của thế gian.

Khi chúng ta có tỉnh thức, có an lạc thì cảnh vật chung quanh ta sẽ êm ả, tươi mát như cảnh vườn Xuân. Còn ngược lại khi tâm ta có những buồn phiền, bực bội, chán nản giận hờn, lo âu, sợ hãi thì dù bên ngoài thời tiết có ấm áp, có hoa thơm bướm lượn, lòng ta cũng lạnh lẽo rét mướt như mùa Đông, nóng bức khó chịu như mùa Hè và u buồn ãm đạm như mùa Thu.

Vậy để có mùa Xuân bất tận trong ta, mùa Xuân không chỉ có trong ba ngày Tết, hay trong ba tháng ấm áp, chúng ta nên nuôi dưỡng lòng từ bi để biết thương yêu, nuôi dưỡng tâm hỷ xả để biết tha thứ. Hãy mở rộng tâm từ, tâm bi, không phải chỉ đối con người đồng loại mà cho tất cả chúng sinh, muôn loài, muôn vật. Khi hoa từ, hoa bi , hoa hỷ, hoa xả có mặt trong vườn tâm thì những cỏ hoang sân hận, si mê, nhỏ nhen sẽ không còn chỗ đứng trong vuờn tâm nữa, chúng ta sẽ có mùa Xuân thật đẹp.

Chỉ cần buông bỏ, một chữ “xả” thôi, nếu chúng ta thực hiện được trọn vẹn thì tâm tư mình sẽ rất thảnh thơi, trong sáng như trời cao bể rộng, như mây trời trôi nổi không làm ngăn ngại hư không. Chỉ với một chữ “xả” , tâm ta sẽ thấy tràn đầy an lạc, hạnh phúc. Xuân bên ngoài bị thời tiết và thời gian giới hạn, còn Xuân trong tâm ta thì bất tận, bất cứ lúc nào, nơi nào khi trong ta có từ, bi, hỷ, xả thì ngay tức khắc lúc đó tâm ta có mùa Xuân.

Lúc đó tâm chúng ta mới thực sự có cơ hội tiếp xúc với nàng Xuân. Nàng Xuân sẽ hiển lộ toàn chân trước mắt chúng ta với nắng nhẹ, trời trong, núi xanh, nước biếc, ong bướm bay lượn, chim hót líu lo, suối reo róc rách, gành đá thì thầm, tiếng cười trong trẻo của trẻ thơ, tiếng pháo dòn tan và tiếng chuông chùa êm đềm đâu đó...

Chúng ta phải cố gắng làm sống lại trong ta lòng từ bi hỷ xả để có cái nhìn thương yêu đối với đồng loại và hết thẩy chúng sinh, từ đó mới có thể tận hưởng những gì mà Chúa Xuân đem đến cho chúng ta. Mùa Đông giá lạnh , mùa Hè khô cằn, mùa Thu héo úa sẽ biến mất.

Nên nhớ, lúc nào, ở đâu, trong ta có từ bi , có hỷ xả là tức khắc có mùa Xuân rực rỡ trong tâm ta.

“Xuân đẹp nhất là mùa Xuân bất tận
Hoa nở trong tim và gió đầy lòng
Bình minh đến ngập hồn bao thơ mộng
Bước chân trần về vạn nẻo mênh mông

Xuân đẹp nhất là mùa Xuân bất tận
Xuân ở trong ta, xuân của mọi nhà
Tình chân thật xin trao về muôn hướng
Lấy tin yêu hòa vũ trụ bao la”